

CAMERA FILM præsenterer

CLOSE

af Lukas Dhont

Premiere den 27. april 2023

Synopsis

Leo (Eden Dambrine) og Remi (Gustav De Waele) er bedste venner. De bruger de fleste af døgnets timer sammen, når de leger gemmelege i blomstermarkerne, hjælper forældrene med høsten, tegner mere eller mindre vellykkede portrætter af hinanden og falder i søvn i samme seng.

Et nyt skoleår står for døren, og de to 13-årige venner skal starte i en helt ny klasse. Særligt Leo lægger mærke til, at klassekammeraterne insinuerer overfor venneparret, at de nok er mere end venner; man kan se det på deres blik for hinanden, siger de. Kommentarerne påvirker Leo, og han vender langsomt blikket væk fra Remi – en beslutning, der får fatale konsekvenser.

‘Close’ er en film om venskab, kærlighed, identitet og overgangen fra barndom til ungdom. Filmen er instrueret af belgiske Lukas Dhont, og modtog juryens Grand Prix i Cannes og blev nomineret til ‘Bedste Internationale Film’ ved årets Oscar-uddeling.

Opløsning i skolegården

Ingen kan vel undslå sig følelsen af usikkerhed ved at starte et nyt sted og særligt ikke en ny skole med det virvar af ansigter og utæmmet barnlig energi det omfatter. Spændende og mulighedsfyldt, kaotisk og intimiderende.

Sådan er følelsen også i ‘Close’ for Leo og Remi på deres første dag i det nye skoleår. De har cyklet om kap til skolen, gennem skoven, og nu står de så midt i barndommens universelle mikrokosmos, skolegården, og kigger spændt rundt på klyngerne af mennesker, der snakker, råber og kyler bolde gennem luften. Den hjemmevante omgang med hinanden og familien på landet er erstattet af noget mere skrøbeligt. I skolegården kan ingen gemme sig.

Pigerne er særligt nysgerrige og udfritter Leo og Remi om deres relation. De tror, de er mere end venner. Leo argumenterer heftigt imod pigerne, der ikke sådan lige tager et nej for et nej, men i stedet indvender, at de to venner måske bare ikke vil se sandheden i øjnene. Imens sidder Remi tavs.

Ubehaget er til at tage og føle på i øjeblikket, hvor Leo og Remi i mødet med klassekammeraterne går fra ukompliceret gensidighed til ekstrem selvbevidsthed. Pludselig kan de, og særligt Leo, ikke lade være med at tænke over, hvordan de opfattes af andre.

Remi lader sig ikke påvirke på samme måde. Han virker ellers til at være den mest indadvendte af de to. Spiller klarinet, er kreativ. Men det går Leo på, og man forstår ham godt. For kameraet følger deres ansigter tæt, når skolen svøber sig om dem, og ‘Close’ effektivt formidler, hvor vanskeligt det kan være som barn at navigere i et miljø, der i sagens natur er præget af vild vokseenergi, tusind holdninger og lige så mange usikkerheder. Følelsen i skoletiden af at kunne gå i opløsning når som helst er hele tiden til stede. Og det sker også i ‘Close’ på mere end én måde.

De rigtige roller og positioner

For Leo bliver selvbevidstheden en følgesvend, der får ham til at opsøge andre, mere udprægede ”drengesaktiviteter”. Han begynder til ishockey, spiller fodbold i frikvarteret og forsøger at deltage i drengenes endeløse fodbolddiskussioner om Mbappé eller Ronaldo. Når Leo lægger hovedet på hans mave i frikvarteret vifter han ham væk med undskyldningen om, at han har det varmt.

Det er ikke fordi, de to venner bliver mobbet, men 'Close' viser med sit store nærvær, hvordan mennesker tilegner sig forskellige roller, ofte som et skjold mod skam og skulende blikke. Scenarierne spejler sig, når Leo begynder at cykle om kap med de nye, fodboldglade venner i stedet. Og den anspændthed man mærker i den ellers intime slåskamp Leo og Remi har i soveværelset, bryder ud i lys lue og med åben aggression, da Remi, såret, konfronterer Leo i skolegården med hans pludselige kølighed.

Da filmen på chokerende vis kort efter vender og tragedien sætter ind, ændres alt og ingenting på samme tid. Pludselig kan ingen længere bære deres rolle, men alle prøver alligevel, for det meste med ret begrænset held.

Leo fortsætter med at gå til ishockey, men den store dragt, der før virkede som et panser og en adgangsbillet til de andre drenges verden er nu en tung klods om benet, der holder ham nede og fanget bag et gitter af skyld og identitetsforvirring.

Lukas Dhont: Kropslighed, intimitet og overgang

Lukas Dhonts nye film tager teten op fra hans anmelderroste debutfilm 'Girl' (2018) ved at finde anderledes indgange til at diskutere nogle af tidens mest presserende samtaler om kønsroller og (maskulin) identitet. Ideen til filmen udsprang fra, at Dhont læste Niobe Ways bog 'Deep Secrets', et sociologisk studie, der afdækker, hvordan forholdet mellem drenge udvikler sig i overgangen fra barn til voksen.

Det er ikke sjældent, vi ser debatindlæg, podcasts eller tv-indslag om, hvordan drenge, i takt med at de bliver voksne, mangler nogen at være fortrolig med, og Lukas Dhont blev særligt inspireret af, hvordan Niobe Ways' bog kortlægger, at drenge ofte vil bruge ord som 'elske' og 'kærlighed' om deres venner, når de er børn, men at de selvsamme drenge finder det næsten umuligt at tage samme ord i deres mund fem år senere i deres liv: "Pludselig vover de ikke at tale det samme kærlige sprog længere. Som om, de har forstået i mellemtiden, at det ordforråd ikke tilhører dem", som Dhont siger.

'Close' er en intim skildring af lige netop den udvikling, der får sin kraft fra Dhonts urokkelige fokus på filmens to drenge i centrum. Kameraet slipper dem sjældent af syne og skildrer deres kærlighed til hinanden og det efterfølgende fravær i et kropsligt filmsprog med blik for bevægelse og gestus. Sensibiliteten har Dhont udviklet siden filmskolen: "Mens alle de andre studerende [på filmskolen] tog i praktik på filmproduktioner, gjorde jeg det i stedet hos koreografer. [...] Når jeg skriver, bliver mine ord ofte til kropslige intentioner. I 'Close' ville jeg have drengene til at være så tæt på hinanden som muligt i sengen. Det er billeder, vi sjældent ser."

Cykelturene, slåskampene, skolegårdens hierarkier, ishockey-træningen, forkrampede kroppe ved middagsbordet og slutscenen, først i bilen, fikseret og uden øjenkontakt og bagefter i skoven, hvor alle følelser og bevægelser får plads til at udfolde sig; 'Close' er spækket med scener, hvor kropslighed, bevægelse eller fastlåshed er i centrum og bliver nøglen til en emotionel sandhed om personerne. Selv landskabet er kropsliggjort, med hjemstavnens varme og farvestrålende blomstermarker, der først står i

skærende kontrast til det iskolde ishockey-miljø og senere ændrer karakter i takt med årstiderne og karakterernes tilstand.

Nye talenter og erfarne kræfter

Foran alt og alle i 'Close' står filmens hovedpersoner Leo og Remi, der gestaltes af de to debutanter, Eden Dambrine og Gustav De Waele. Lukas Dhont stødte ved et tilfælde ind i Eden Dambrine på et tog fra Antwerpen til Gent, inviterede ham til audition og gav ham og Gustav De Waele rollerne, da han så dem spille over for hinanden.

Det må siges at være heldigt – eller, tør man sige det, skæbnebestemt – for 'Close' er i kraft af sin historie, og den drejning den tager, i dén grad en film, der står og falder på kemien mellem sine hovedkarakterer.

De to debutanter har også god hjælp fra nogle af Europas dygtigste skuespillere, heriblandt Léa Drucker ('Alt for min søn') og Émilie Dequenne. Særligt Dequenne, der kender alt til det at være barneskuespiller fra sin rolle som Rosetta i Dardenne-brødrenes Guldpalme-vindende film af samme navn, var under optagelserne en vigtig støtte.

Sidst vi så hende i de danske biografer var i Emmanuel Mourets romantiske komediedrama 'De ting, vi siger og de ting, vi gør', hvor hun spillede en kvinde, der bliver forladt af sin mand. I 'Close' mister hun igen, men som i Mourets film, reagerer Dequenne langt fra som vi kunne forvente. I stedet for at bryde sammen, spiller Dequenne rollen med erfaringens ro: endnu et element i 'Close', der tilskynder os at lede efter de små (krops)signaler i jagten på de større sandheder.

Credits

Leo	Eden Dambrine
Remi	Gustav De Waele
Sophie	Émilie Dequenne
Nathalie	Léa Drucker
Peter	Kevin Janssens
Yves	Marc Weiss
Charlie	Igor Van Dessel

Baptiste

Léon Bataille

Klip

Alain Dessauvage

Kamera

Frank van den Eeden

Originalmusik

Valentin Hadjadj

Producere

Michiel Dhont, Dirk Impens

Manuskript

Lukas Dhont, Angelo Tijssens

Instruktion

Lukas Dhont

Originaltitel

Close

Længde

105 minutter

Land/år

Belgien, Frankrig, Holland/2023

www.camerafilm.dk